

да си отмъсти. И изведнажъ нѣкой извика. Отъ скалата полетѣ нѣкой надолу. Чу се пронизителенъ викъ и плѣсна въ мжтнитѣ води.

— Ха-ха-ха! — закиска се злобно Водниятъ царъ и грабна и понесе трупа на падналия работникъ.

Но при все това, работниците не се уплашиха. Отъ сутринъ до вечеръ минитѣ*) избухваха и разбиваха непристъпнитѣ скали. И тамъ, дѣто не бѣ стѣпвалъ отъ вѣкове човѣшки кракъ, тамъ се издигнаха грамадни сради, построиха се голѣми желѣзни колела. Водниятъ царъ пѣхтѣше отъ злоба и съ яростъ удряше водитѣ си въ желѣзнитѣ колела, които се въртѣха съ бѣсна бързина. И изведнажъ въ мрака свѣтнаха хиляди блѣстящи кълба, огрѣха безгрижно много слънца и освѣтиха потъналия въ мракъ градъ. И улицитѣ на града се напълниха съ народъ. И нощта стана день, а народа викаше: „Да живѣе Водниятъ царъ!“

Ст. Чешмеджиевъ

Пѣтльо

Азъ съмъ пѣтльо —

Вашъ познатъ,

Гордъ, безстрашенъ,

Опашатъ.

Храбро пазя

Моя дворъ

Покрай цѣлия

Стоборъ.

На боклука

Се кача,

Пилци въ двора

Посгълча.

Слънчо заранъ

Будя азъ

Съ моя ясенъ

Хубавъ гласъ.

Кукуригу!

В. Ив. Стояновъ

*) Мини — издълбани въ скалитѣ дупки. пълни съ барутъ или динамитъ.